

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

Quia fecit mihi magna qui potens est, & Sanctum Nomen ejus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

tem inter, qui ardore tanto in colenda Virgine certaturi erant, eamque celebraturi, te quoque providit? si providit, gaude, meritò enim id facturus es. Tu Beatam diceres Virginem, & ipsa vicissim te faciet. Noli metuere, ne unquam se à quoquam illa officiis vinci patiatur. *Qui elucidant me, vitam aeternam habebunt.*

Eccl. 24.
v. 3.

Quia fecit mihi magna qui potens est, & Sanctum Nomen ejus.

I.

CONSIDERA, res illas quæ magnitudine sua multum superant humanam intelligendi vim, difficulter admodum speciatim explicari posse; & idcirco explicari melius generatim; sicut videmus factum ab Apostolo, ubi dixit, se dum in cælum raptus est, audivisse inibi *arcana verba, quæ non licet homini loqui.* Ne igitur mireris, quòd cum Virgo hîc meminisse vellet beneficiorum quæ à DEO acceperat, ne unum quidem eorum speciatim expresserit, sed dixerit tantum: *Fecit mihi magna qui potens est.* An autem fortassis ita dicendo parum dixit? Negari non potest, quin quæ facit DEUS, respectu ipsius semper parva sint. Et tamen en rem admirandam! Ille Virgini *Fecit magna.* Quid ergo dicere ipsa plus potuit, ut collata in se à DEO beneficia exaltaret? Si advertis animum, observabis DEUM in donorum suorum distributione posse esse erga res à se conditas Justum, Munificum, & Magnificum. Justus est respectu rerum naturalium, quia cunctis à se conditis dotes naturæ ipsarum proportionem suam respondentem, sic Soli lucem, Aeri refrigerandi, Aquæ abstergendi, Terræ germinandi vim, tribuit. Munificus est in ordine Gratia,

etæ, in hoc enim plus largitur, quàm natura rerum singularum exigit, quas suis beneficiis exornare vult, attollendo eas ad conditionem, ad quam nihil juris ipsis compete-
 bat. Magnificus est in ordine Gloriæ, ibi enim confert dona grandia; nec grandia solùm respectu illius, qui ea accipit, sed etiam respectu illius, qui ea confert. Illis siquidem ostendit DEUS, sibi propositum esse, eò pertingere, ultra quod Potentia sua non se extendat. Et verò talis omnino est Cælestis Gloria. Ibi enim quando DEUS Beatorum cuilibet dedit se totum, non habet ultra, quod possit dare. *Ego ero merces tua magna nimis.* Et si quantumcunque Beatis se ipsum det, dat tamen tantùm viâ Visionis, Adhæisionis, Amoris, & Fruitionis. Non se dat modo intimæ Conjunctionis, quo se dedit Christo. Hinc Unio, quam Hypostaticam dicimus (quæ includit etiam Jus naturale ad Visionem Beatificam) sine ulla mensura excedit omne bonum Beatis collatum. Et idcirco illa non solùm est donum magnum, sed donum maximum, donum quod totam quodammodo exhaurit DEI Potentiam nullis ceteroquin limitibus clausam. Summa porro illa Magnificentia, quàm erga Christum DEUS exeruit, causa fuit, cur eandem proportionem suâ exereret erga Virginem: sicut enim facere non potuit, ut Christus major esset in ratione Filij, sic neque potuit efficere, ut Maria major esset in genere Matris. Christus in genere Filij summus fuit; fuit enim Filius naturalis; & Maria summa fuit in genere Matris, quia fuit Mater DEI naturalis. Hoc autem cum ita sit, an non existimas Mariam verè dicere potuisse, *Fecit mihi magna, qui potens est?* Ostendit se erga Virginem DEUS non tantùm Justum, non tantùm Liberalem & Munificum, verùm etiam Magnificum, sic ut eam in ordine con-

E

stitue-

Ifa. 43.
v. 19.

stitueret, ultra quem non erat ordo, ad quem illam porro eveheret. Quando proinde de Virgine cogitas, non persuadeas tibi unquam, quod cogites de Creatura ejusdem cum aliis conditionis; etsi enim pura Creatura sit, ejusmodi tamen est, ut excellentiâ suâ reliquas omnes simul junctas superet: unde aliis *dedit* quidem *magna* qui *Potens est*, Virgini autem *fecit Magna*. Ut enim talem Matrem constitueret, necesse habuit facere ordinem planè novum (ordinem quem nec Angelorum intelligendi vis pernoscat) qualis fuit ordo *Incarnationis*; *Ecce ego facio nova, & nunc orientur*. Sic ut, quod facilè perspicias, ne Angeli quidem unquam talem intelligere Matrem potuerint. *Tanta est perfectio Virginis, ut soli DEO cognoscenda reservetur*, ut dixit S. Bernardinus. Et tu cogitatione tua magnitudinem ejus exhaurire te posse credis? tunc id fiet, quando pertinges ad divinæ Potentiæ magnitudinem pernoscendam; priùs enim intelligere non poteris quanta sit Mariæ Virginis Magnitudo.

II.

2.2.q.134
art. 3.

CONSIDERA, quòd quemadmodum proprium Magnifici est facere magna, ita etiam ad eum pertineat facere *magnum sumptus*, sine quibus opera magna non perficiuntur. Ita S. Thomas docuit. Unde hæc virtus Divitum propria est: cum pauper animo quidem, sed non opere, magnificus esse possit. Quis igitur unquam explicare poterit, quàm ingentes fuerint thesauri, quos in Virginis Animam DEUS effudit, ut magnificum se erga illam, & magnificum ultra modum demonstraret? Dixi, ultra modum, seu mensuratum; vide enim quæ fuerit mensura Magnificentiae erga illam exhibitæ:

hibitæ: fuit Potentia Divina & Sanctitas. Quis autem nescit, utramque hanc nullis terminis finire? *Fecit mihi magna qui Potens est.* Habes hîc mensuram primam: & *sanctum nomen ejus*, quod consueta apud Hebræos phrasi idem est ac, & *qui Sanctus est*: en secundam.

Jam supra consideravimus, tam admirandas Mariæ Virginis Magnitudines ad duo capita reduci: ad electionem, quâ DEI Matris ad dignitatem destinata est; & ad studium non interruptum tantæ dignitati in omnibus respondendi. Electio tota debetur decreto, quo ad talem dignitatem DEUS Virginem prædestinavit; pars altera decreto executionis: hinc respectu decreti prioris dixit Virgo; *fecit nihil magna qui Potens est*, respectu posterioris, *Fecit mihi magna qui Sanctus est.*

Præparare DEO Matrem, idea fuit tantæ sublimitatis, ut, quod jam ante innuimus, dici possit, quòd Omnipotens limites quodammodo Potentiæ suæ attigerit: cùm possit quidem producere Cælum stelliferum splendidius & pluribus ornatum sideribus, quàm sit illud, quod nunc attenti suspicimus; Olympum altiolem, Oceanum vastiolem, Terram magis feracem metallorum, arborum, animalium: non possit tamen producere Matrem majorem illâ, quæ DEUM filium suum habeat. Ut hæc dignitate crescere posset, necesse esset ut & ipsi DEO aliquid dignitatis accederet. Donec igitur DEUS isto major inveniat, quem suo illa utero clausum gessit, ne Mater quidem major inveniretur. Quàm rectè igitur illa hoc respectu dixit: *Fecit mihi magna, qui potens est?* in hoc enim primum locum Potentia Patris habuit, ut ostenderet, quousque se porrigeret, non autem habuit Sanctitas.

Ut porro subinde Virgo digna DEO Mater evaderet,

E 2

tanta

tantâ opus fuit Gratia multitudine, ut in omnibus simul
 Conc. c. Sanctis reliquis exornandis tanta expensa non fuerit. In-
 de dormit. ter Matrem DEI, & servos DEI infinitum est discrimen; aje-
 Deip. bat S. Joannes Damascenus. Si ergo tanta tamque copio-
 sa fuit Sanctitas collata in Servos DEI, qualem & quantam
 esse oportuit, quæ in Matrem collata est? Tantam esse oportuit,
 ut infra DEUM major intelligi non possit, si rectè
 De Excell. Anselmus definivit: *quâ nequeat major intelligi sub DEO.*
 Virg. Si Philosopho credimus, *Honorabiles sumptus sunt maximè,*
 Eth. c. 2. *qui pertinent ad Sacrificia;* & propterea in his maximè Ma-
 gnifici sese exerunt; quia non est periculum ne modum ex-
 cedant. Quare si è Virgine proditura erat excellens illa
 S. Th 2.2. Victima, quæ post seculorum lapsum immolanda erat pro
 q. 134. reparando humano genere, qui tandem sumptus ad finem
 art. 2. ad 3. tam nobilem superflui futuri erant? Nostine quantæ fue-
 rint opes, quæ ad struendum Salomonis templum expen-
 sæ sunt, etsi in hoc præter boves & arietes Sacrificia alia
 non essent offerenda? Collige hinc opum abundantiam,
 quæ impensæ sunt ad struendum Templum tanto nobilius,
 quale fuit Virgo Beata, cujus in sinu cœpit Sacrificium,
 quo se ipsum Patri æternum Verbum obtulit, & intra cu-
 jus brachia ad Crucis pedem consummatum est. Quàm
 rectè igitur etiam respectu hujus dixit *Fecit mihi magna qui*
Sanctus est: cum hoc in opere potissimæ fuerint partes Spi-
 ritus Sancti? Atque ob hanc causam non dixit Virgo diser-
 tè, *qui Sanctus est,* sed *qui Sanctum Nomen habet;* ut indica-
 ret, sibi sermonem esse de illa Sanctissimæ Triados persona,
 quæ nomen Sanctæ gerit.

En igitur, quâ ratione DEUS magnificum se in Virgi-
 ne ostenderit, *fecit magna;* si enim Magnificencia consistit
 in concipiendis Ideis rerum sumptuosarum præcipuè ad di-
 vini

vini honoris propagationem, & in iis subinde executioni mandandis, perpende an DEUS in gemino decreto ante dicto verè magnificus fuerit Virginis gratiâ! Quid superest igitur, nisi ut tu, cùm animo concipere tantas opes non possis, quibus illa locupletata est, saltem non erubescas supplex illi accidere, ut tuam & ipsa inopiam juvare non gravetur?

III.

CONsidera, Virginem non tantùm dicere potuisse, quòd DEUS illi fecerit magna humani generis bono, sed quòd etiam fecerit per Ipsam, dum ad Incarnationis Mysteria operam modo tam præstanti contulit, quàm superiùs declaratum est. Nihilominus ipsa nimium quantum ode- rat omnem jactantiæ speciem: & ideo pro eo quòd diceret *Quia fecit per me magna qui potens est*, dicere potiùs voluit, *fecit mihi magna*: cùm libentiùs meminisset quantum à DEO acceperit, quàm quantum ipsa dederit ad illum hu- mana carne vestiendum.

Non tamen diffiteri possumus, quin ita locuta sit Sancto Spiritu verba suggerente, ut intelligeretur, quomodo Incarnationis Mysterium, ceteroquin tam ineffabile, non tantùm mediâ ipsius operâ peractum sit, sed peractum eti- am ratione speciali ipsius causâ. Rectè igitur primò dixit *Virgo fecit mihi*, quia non fortuitò illam Matrem habuit di- vinum Verbum, sed è millenis & millenis, quas perinde eligere ipsum potuisset, nullam tamen earum rationem ha- buit, electa ipsa est. Nos eligere Matrem non possumus, quam vellemus; Verbum eligere illam potuit, & elegit. Et cùm hoc ita haberet, non potuit Virgo dicere *fecit mihi*? quandoquidem honor, quo DEI Mater effecta est, non alio

E 3

nomine

nomen in ipsam collatus est, quàm specialis erga ejus personam benevolentia.

Potuit dein etiam Virgo secundario dicere *fecit mihi*, quia licet Verbum de caelo descenderit totius humani generis bono, tamen solius ipsius causâ potius descendit, quàm reliquorum, quocunque demum numero sint, omnino omnium: adeò ut Sanctus Ildephonsus non dubitaret dicere, *Virgo, Mater DEI, solum opus Incarnationis DEI mei*. Non quòd Maria sola spectaretur à magno illo artifice, sed quòd præcipue: *Primogenita Redemptoris*; Quia ejus solius servandæ causâ, ut jam aliàs dictum est, potius venit Verbum, quàm reliquorum omnium servandorum gratiâ.

Tertio loco potuit Virgo dicere, *fecit mihi*, quia ad ejus preces Verbum adventum suum acceleravit, quo hominum genus reliquum indies se minus dignum præstabat tot modis DEUM irritando.

Quodsi Virgo modo ac ratione tam singulari prærogativis tam exquisitis præ omni feminarum græge cumulatam se vidit, mirumne videri debet, quod grati animi præferendi studio in hæc verba proruperit, *fecit mihi magna, qui Potens est, & Sanctum nomen ejus*: cum DEUS nihil unquam majori à nobis jure postulet, quàm professionem gratiarum, quibus nos prævenit maximè cum in iis conferendis non munificus tantum, sed & Magnificus fuit. Liberalitati vices reddere potest etiam Pauper, sed non Magnificentia. Nam & Pauper liberalis esse potest in remunerando: nam si non reddit quod deberet, reddit saltem quod potest. Non ita fieri potest in Magnificentia: hæc enim in illo solo est, qui non tantum quod potest, reddit, sed qui re ipsa multum & quantum decet, reddit. Hinc consequens est, quòd Magnificentia, præsertim divina, respon-

sponderi aliter non possit, quàm illam laudibus extollendo, ut Virgo in præsentì præstitit. Et si tu rem gratam Virgini præstare eupis, en in quo occupare te debeas; in agendis summo DEO gratiis pro favoribus in ipsam collatis: idque tanto magis, quia etli hi collati sunt in ipsam propter ipsam, cur tamen tanto numero & pondere collati in ipsam sunt, nisi ut ab ea in te dimanarent?

Et Misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum.

I.

CONSIDERA, ne ambigeremus de veritate jam nunc proposita (quòd favores collati Virgini, etli collati essent ipsiusmet gratiâ, tantâ tamen abundantia congesti fuerint, ut etiam in te dimanarent) mox atque dixerat, *fecit mihi magna qui potens est*, confestim subjunxisse; & *Misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum*. Et verò quid est, quod in te extinguit fiduciam aliquam etiam eorum favorum partem accipiendi? an non infelix conditio tua? Vult ideo Virgo, ut inter plurimas dotes ac perfectiones, quas DEUS habet ad hoc paratas, ut in te sit munificus, tu possimùm obtutum defigas in Misericordiam. Poterat dicere *Clementia ejus à progenie in progenies timentibus eum*. Aut certè *Bonitas ejus*, *Benevolentia ejus*, *Liberalitas ejus*; Ita autem loquendo bene locuta esset etiam respectu tui; sed non esset locuta satis. Clementiæ finis est, mitiùs judicare de noxis admissis, & moderari atrocitatem pœnarum. Bonitas major erga meliores exercetur. Benevolentia plus meliùs meritis exhibetur. Liberalitas dona magnâ copiâ largitur, sed non nisi dignis recipere. Atque